

9. ZUŠkoviny

číslo

XVIII. ročník

Měsíčník Základní umělecké školy F. A. Šporcka, Jaroměř

vychází 2. května 2024 se zvoláním: **Objevte v sobě imaginaci a staňte se svobodným a tvůrčím!**

Úvodník

Květen je tady, lásky čas, jak máme všichni zafixováno díky K. H. Máchovi už od základní školy, Svátek práce, Den vítězství, Svátek matek, Den rodiny a Jařinec! Pokud jste ještě multižánrový festival nenavštívili, určitě jste o něm slyšeli, a když ani to ne, tak si hned přečtěte - vizte níže. Díky Jařinci, který založili v květnu 2019 a s neutuchající energií každoročně organizují absolventi našeho literárně dramatického oboru, je pro mě květen svátkem divadla. V květnu máme po premiérách větších inscenací, po přehlídkových zážitcích a do těch následných a do Předváděčky je ještě nějaký čas... A ejhle, Jařinec! Mám ráda divadlo, dobré divadlo a neodpustím si jednu citaci, kterou v dramatu podepisujeme:

„Nejsm si jist, jestli se dá divadlem změnit svět, ale určitě můžeme změnit pohled na svět. Můžeme měnit diváka tím, že změníme jeho způsob vnímání. Divadlo může skrze imaginativní participaci rozvolnit ustálené spoje a usadit je v nových nečekaných souvislostech, může přehodnotit dosavadní pevné zásady, rozmetat předsudky, může nabourat vžité představy, zpochybnit žebříček hodnot, může rozhýbat představivost do nebývalých rozměrů, ...Divadlo může člověka probudit, může ho znovuobjevit jako komplexní lidskou bytost s vnitřní imaginací. Člověk s imaginací je člověk hůře manipulovatelný, člověk více odpovědný, člověk svobodný, tvůrčí. Divadlo může měnit.“

Jiří Havelka: „Zmrazit čerstvé ovoce“ (NAMU, 2017)

Imaginace je schopnost člověka vyvolávat v mysli představy či obrazy, které se mohou vázat k předchozí zkušenosti, ale může jít o fantazie úplně nové. Tyto představy jsou, na rozdíl od vjemů, čistě myšlené a nejsou ještě vyjádřeny slovy. Imaginace je podstatnou složkou lidské duševní činnosti, zejména umělecké, ale často i vědecké a praktické. Člověk, který se chystá něco udělat, obvykle začíná představou hotové věci. Wikipedie

Přeji vám, nejen v květnu, hodně nejen divadelní imaginace! Je

foto: z minulého Jařince (Altán)

Pátý Jarinec je tu!

Druhý květnový víkend se do Jaroměře vrátí multižánrový festival Jarinec. Bude to již jeho pátý ročník, a tak si troufáme tvrdit, že se ve městě usadil. Koneckoně se každý rok těší velice příznivé divácké zpětné vazbě a to, že je festivalu ve městě dobře a že je návštěvníkům dobře na festivalu, je už pár let jasné i z neuvěřitelně vřelé atmosféry. Jarinec se drží pravidelného schématu, páteční program se odehraje v altánu v Masarykových sadech, v sobotu a neděli za kulturou vyražte do prostor Umělecké kolonie Bastion IV. Je před námi řada mimořádných uměleckých počinů pro divačky a diváky jakéhokoliv věku, letos poprvé budete moci osvěžit své šatníky ve swapovém koutku spojeném s výtvarnou dílnou. Kompletní program naleznete na těchto stránkách, podrobnosti poté na webu www.jarinec.cz nebo sociálních sítích Kolegia hraběte Šporka.

Zahájení festivalu, které je vždy spojené s výročí významných jaroměřských osobností a událostí, bude tentokrát patřit 650 letům od první zmínky o školství v Jaroměři a symbolicky ho uctí zpěv sborů jaroměřských a josefovských škol. V této souvislosti připravujeme také audiowalk přibližující historii a architekturu jednotlivých škol, ale na ten si musíte ještě chvíli počkat. Vstupné na všechny akce Jarince je dobrovolné a na místě bude připravena hojnost občerstvení, takže s námi klidně můžete strávit celý den.

Těšíme se na vás 10.–12. května 2024!

Za Kolegium hraběte Šporka Kateřina Prášilová

Z notesu pana ředitele

Pamatuji si, jak před několika lety, kdy jsme ještě používali papírové třídní knihy, jsme v květnu otáčeli na poslední stranu dvojlistu. Tam už bylo místo jen pro dva poslední měsíce školního roku. A ty přesto, že byly vždy vrchovatě zaplněné akcemi, uběhly nejrychleji z celého roku. Papírové třídnice už neotáčíme, ale že teď pojedeme až do konce roku pěkně zčerstva, je jasné. Jen ještě, než zahájíme květen letným startem, podívejte se na chvíli se mnou zpět do měsíce dubna. Na jeho začátku se v našem sále konal Koncert učitelů, a to byla taky pěkná jízda. Další velký svátek v naší škole bylo krajské kolo soutěže ZUŠ ve hře na kytaru. Z okresního kola do něho postoupili také dva kytaristé z naší zušky. Edita Kellerová získala třetí místo a Matyáš Zíka úžasné místo první s postupem do celostátního kola. Výtvarníci se vydali na tradiční soustředění do inspirativního Kuksu. V rámci tvoření vzniklo několik prací inspirovaných hudbou, které budete moci shlédnout u příležitosti představení v divadle 3. května. Dramaťáci se zúčastnili krajského kola soutěžní přehlídky DivSe v Hradci Králové a navrátili se s několika vynikajícími cenami. Také „putovali za holubem“ až do chocebské ZUŠky a podle všeho to byla také pěkná jízda. V samém závěru měsíce byl v naší škole další velký sváteční den – tedy vlastně večer, kdy absolvovalo deset studentů prvního stupně hudebního oboru. Pokud jste nějakou z akcí nestihli, podívejte se na naše stránky na fotogalerie a přečtěte si o nich na dalších stránkách ZUŠkovin. No a teď už bez zastavení vbíháme do měsíce května. Určitě přijďte 3. května do jaroměřského divadla na komponovaný pořad „Od malička...“ V roce, který je neopakovatelně bohatý na výročí mnoha skladatelů, chceme k Roku české hudby i my v naší škole přispět dárkem pro všechny jubilanty a také pro všechny, kteří si české hudby váží, obdivují ji, starají se o její odkaz a další život a radují se z ní.

Výtvarníci na Kuksu

V půlce měsíce se koná další ročník svěžího multižánrového festivalu Jařinec a program je tak bohatý, že si z něho vybere každý podle svého gusta. Zajděte podpořit své spolužáky na další z absolventských koncertů 21. května. Pokud doma v rodině muzicírujete, přijďte si zahrát nebo se jen podívat a poslechnout si na koncert ke Dni rodiny. A pokud nechodíte do výtvarky a zajímá Vás, jak vypadá ta kouzelná místnost, kde vznikají ty krásné věci, které zdobí prostory naší ZUŠky, tak si udělejte čas 29. května na Den otevřených dveří ve výtvarném oboru. Tak si držte klobouky, a i při té rychlosti se nezapomínejte rozhlížet po vši té nádheře, která je všude kolem nás.

To Vám přeje Váš Vlastimil Kovář.

Bylo – Nebylo

Z výtvarky: Jarní výtvarná dílna na Kuksu, portréty skladatelů...

Tulipány, kočičky, krokusy, narcisy. Jarní květena se nám ukazuje, nejen ve školní šporkovské zahrádce, v celé své kráse a my jsme si v učebně uspořádali a naaranžovali zátiší (tedy uskupení předmětů neživé i živé přírody). Kreslili jsme tužkou nebo rudkou, malovali vodovými i akrylovými barvami. Dnes můžete některé práce se zátiším vidět i v chodbách školy.

Portréty Bedřicha Smetany, Antonína Dvořáka a Leoše Janáčka zase vznikaly pod rukama malých i velkých mistrů. Každý sám a později třeba všichni dohromady na velkých plochách hledali základní rysy ve tvářích jednotlivých osobností. Hledali, hledali a nacházeli. I když nás fousatí komponisté občas trochu potrápili, podobizny se vydařily.

Velkým těšením (naposledy před rokem) se stal v první půlce dubna prodloužený víkend na Kuksu. Bývá zvykem sebrat svá „výtvarná fidlátka“ a potichu se z naší školy vytratit. Hned za humny se zase vynořit a oddat se zcela myšlenkám a nápadům v krásném komplexu kuského hospitalu v průběhu čtyř dní. Nemusí se uklízet pokojíček, rodiče a sourozenci zůstanou doma, o jídlo se nám postarají profesionálkové z restaurace Na Sýpce a v chodbách

můžeme potkat bloudivého lékárníka Narcise Nádherného.

Letos pod názvem „Hudba v barvě“ vznikaly malby na plátech větších rozměrů, menší reliéfy vytvořené špachtlemi z papírmašové hmoty a spousta kreseb. Hudbu jsme nejen kreslili a malovali, ale zvláště poslouchali. Večerní procházky v zahradě nebo nedělní ráno pod rozkvetlými stromy na nádvoří, a ještě bez návštěvníků, to byl hotový balzám pro duši v naší uspěchané době.

Po prázdninách vyrážíme znovu.

RU

DIV SE a Popcorn

Dne 14. dubna se soubor Popcorn vydal se svou autorskou inscenací „Hostinec U Tří“ na DIV SE (Divadelní setkání) do Divadla Jesličky v Hradci Králové na krajské kolo loutkářské přehlídky. Setkání divadelníků bylo po celý víkend, ale my jsme přijeli až v neděli. Sraz jsme měli kolem osmé hodiny. Před námi hrál ještě jeden jaroměřský dětský soubor. Poté jsme si šli připravit paraván a všechny rekvizity a přefíkali si naši inscenaci. Pak už nadešla chvíle představení. Inszenaci jsme hráli podruhé a stejně jako u premiéry nám porota a jiní diváci, řekli

mnoho pozitivních věcí. Představení tedy mělo skvělý ohlas. Dále jsme viděli ještě další divadla a kolem čtvrté hodiny jsme se dozvěděli výsledky. Dostali jsme ocenění a též nominaci na Loutkářskou Chrudim. Pokud se tedy nic nepříhoda, tak by se mělo jednat už o naši druhou účast v hlavním programu na loutkářském festivalu v Chrudimi. DIV SE jsme si moc užili a máme opět nové zážitky a zkušenosti. Viki

Vystoupení v Léčebně dlouhodobě nemocných v Jaroměři 15. dubna

Úsměvy ve tvářích, radost ze společných chvil a vzpomínky na dny plné víru, událostí, povinností a práce..., které jsou už nenávratně pryč. Takové myšlenky mi letí hlavou, když zpíváme a muzicírujeme v pečovatelských zařízeních u nás v Jaroměři. Tak jako každé jaro, připravili jsme i nyní hudební program plný lidových písniček a krásných známých melodií, pro naše seniory v jaroměřské LDN. Jsou to chvíle, kdy se člověku zastaví ten dnešní uhoněný svět, mezi starými lidmi je čas si rozpomenout, co je vlastně důležité. Jsem velice ráda, že děti ze sboru Slavičí hraběte Šporka a houslistky ze tria MaTeRo, tato naše vystoupení berou jako samozřejmou aktivitu a těší se na ni. Atmosféra je vždy plná úsměvů, radostného popěvování a milého přijetí, jak od pacientů, tak od personálu LDN. Brzy se těšíme na další vystoupení a přislíbili jsme, že to bude ještě před létem. Tak jdeme na to...na další písničky a skladby...jsme takoví tvůrci krásných chvil. Kristýna Brzková

Tak, a je to! (komentář flétnového souboru vznikl ve sborovně při Absolventském večeru)

První várka letošních absolventů má svůj velký den za sebou. Sedm let dřiny a odříkání, někdy i poctivé domácí přípravy na hodiny, spousta koncertů, vystoupení na vernisážích, vánočních trzích, téměř dvouletá distanční výuka, stres, nervy, ale i skvělá parta...to vše jsme v naší ZUŠce prožili za sedm let. A vše má svůj začátek a konec. Loučíme se tímto s vámi. Čeká nás maturita, studium na vysoké škole (aspoň doufáme). Nikdy na ZUŠku nezapomeneme. Na konci každého školního roku jsme společně chodili do restaurace Corrado, toho se nevzdáme. Tak za rok, v pondělí 23. června 2025, právě tam, na shledanou!

Váš, v adventním čase nejvytíženější soubor, MUSICA PER LEGNI (čtete: ...vyper a lehni)

Selankou Zdeňka Fibicha na Absolventském koncertě 24. dubna 2024 zakončila Anička Svobodová první stupeň studia hry na klarinet. Jakých bylo těch sedm klarinetových let, to vím jenom útržkovitě. Já jsem tuhle dobu jako její učitelka pouze ohraničila. Pamatuji si, jak ke mně přišla poprvé na hodinu jako desetiletá

divenka, tichá, introvertní, jak mě ty její velké oči sledovaly, když jsem poprvé rozbalila klarinet. Po půl roce jsme se rozloučily, když jsem odcházela na mateřskou dovolenou. A teď, po mém návratu, se naše cesty zase potkaly. Předě mnou dnes stojí skoro dospělá slečna, která se nebojí říct svůj vlastní názor. A já jen žasnu, jak rychle ten čas letí. Ať už bude pokračovat ve studiu na naší škole nebo nebude, ať jí život zavane kamkoliv, moc bych si přála, aby klarinet, resp. hudba, byla vždy součástí jejího života.

Nikola Hrušková

Putování za holubem opět v ZUŠ Chocně

Ráno v sobotu 20. dubna se sešel soubor HuŽ! a Jarka Holasová před ZUŠ. Odjízďelo se do Chocně, kde se konal už 18. ročník festivalu malých divadel, Putování. Tentokrát byla zvolena pohádka Voda z dračí zahrady Vojtěcha Martínka. Příběh se rozdělil mezi pět souborů a HuŽ! se rozhodlo zpracovat druhý díl, a to především kvůli otravě holuba, ke které v díle dojde. Bylo zde pouze pět postav a v souboru šest hereček, tak se Verča, která zrovna chyběla, stala nepostradatelným zvukařem. Cesta do Chocně uběhla velmi rychle a než jsme se nadály, už jsme vybalovaly před zámkem. Na místo jsme dorazily jako druhé, odložily jsme věci v naší hrací místnosti a šly si dát čaj do sborovny. A pak začalo zkoušení, kterému předcházela přestavba učebny výtvarného

oboru, ve které jsme hrály, k obrazu svému. Nejdříve jsme se seznamovaly

s prací s loutkami, dále následovala čtená zkouška a učení se textů nazpaměť, už se blížila jedna hodina, a tak vzhůru na oběd, ovšem se scénáři, aby se po obědě mohlo začít už i s loutkami. Oběd jsme zhltyly raz dva a honem se pokračovalo, abychom toho mohly na generálce ukázat co nejvíce. Generálky o půl šesté jsme se nemohly dočkat, protože jsme viděly všechny ostatní účastníky a jejich kousky. Následovala večere a hurá na naše trávení holuba-prince. Nejprve jsme to zkoušely s černou temperou, holub byl

z bílých rukavic a kaširované hlavičky, ale to moc nešlo a hrozilo pokapání scénografie, jak pak hrát víckrát po sobě? Potom přišla Dana z MASA (*MASO-jeden ze zúčastněných souborů=MAmka S Ondrou, pozn. redakce*) na skvělý nápad. Rozdrtit uhel a na navlhčené rukavice drť lepit. To fungovalo skvěle! Zkoušely jsme do půl jedenácté a skvěle to stihaly. Takže jsme si jen zabalily na odchod a vydaly se i s ostatními soubory k Hance Voříškové, která nás u sebe v domečku nechala opět přespat. Usínaly jsme a nemohly se dočkat zítřka.

Honza

V neděli ráno jsme odpočaté a posílněné dobrým čajem vyrazily z HankaHotelu (mockrát děkujeme Haničko!) zpět na zámek. Po vydatné snídani jsme se pilně vrhly do práce: dopilovat některé

dramatické situace a pořádně vyzkoušet, jak „otrávit holuba“. To byl náš asi nejtěžší a zároveň nejzábavnější moment v celé části, kterou jsme předváděly. Dopoledne uteklo jako voda, vše jsme si dobře nazkoušely a pak nastal čas oběda. Asi o půl jedné jsme dojedly poslední zbytky našich zásob a pak ještě naposledy zkusily zahrát celou naši část pěkně od začátku do konce bez přerušování, říct si mezi sebou drobné rady, co a jak a pak už přišli první diváci. Celkem jsme hrály opravdu 8x, ale mezi jednotlivými „minipředstaveními“ měly malé pauzy, ve kterých jsme si mohly říct, co se zrovna nepovedlo, jak to zlepšit a všemu se společně zasmát. Diváci byli, moc hodní, děkujeme jim za štědrý příspěvek. Po posledním, osmém, představení jsme se spolu s diváky vydaly na cestu zámek a mohly tak vidět pokračování a konec celé pohádky. Pak už jsme jen rychle zabalily rekvizity, pomohly s přestěhováním lavic a židlí na jejich původní místa, rozloučily se s herci z ostatních souborů a objednaným autem se vydaly zpět do Jaroměře. Cestou jsme si ještě sdělovaly své dojmy z celého, událostmi nabitého, víkendu. V Jaroměři jsme vyložily věci z auta, odnesli je do ZUŠky do dramaťáku, a vydaly se domů. Myslím, že jsme si celý víkend moc užily (já rozhodně jo), získaly nové zkušenosti, poznaly nové lidi a moc se těšíme na příští rok. VeŠ

Ze světa umění představujeme...

V květnu je již příroda ze spánku probuzená, a i nás čeká „umělecká smetánka“. V prosluněném květnu se narodil proslulý italský malíř a grafik Bernardo Bellotto ale možná, že to už bylo v lednu 1720 nebo 1721. Podle uvedeného zdroje to bylo 20. května 1722. Zabýval se především malbou vedut italských měst v okolí Benátek, ale i Vídně, Drážďan a Varšavy. Jeho osobitá tvorba spočívala především v precizní perspektivě, v jemné barvě a citu v obrysech, doznívá v ní benátský kolorismus. Vyučil se v dílně svého strýce Giovanni Antonia Canala. Kuriozitou je jistě Bellottova technika olejomalby. Malbu na plátno předpřipravené lepidlem zahajoval červenou vrstvou, na kterou nakreslil mřížku, stejnou, jakou měl na vzorové kresbě obrazu. Hnědou barvou pak na plátno přenašel vyobrazení z jednotlivých kresebných polí. K vysoké přesnosti používal kameru obscura, což se naučil od svého strýce. Bellottovy pohledy na města, okolní krajinu a lidi od Benátek, přes Drážďany a Vídeň, až po Varšavu, jsou ikonami historické malby 18. století. Byl dvorním malířem saského kurfiřta Augusta III. Polského a polského krále Stanislawa II. Augusta Poniatowského. Podporovala ho i Marie Terezie. Od roku 1770 pracoval na sérii obrazů s pohledy na Varšavu a Wilanów pro Senátorský sál.

předpokládaný Bellottův autoportrét (asi 1765)

Ve funkci malíře na královské dvoře působil až do své smrti 17. října 1780. Byl pohřben ve varšavském kapucínském kostele na ulici Miodowa. Díky topografické přesnosti a malířově zálibě v detailu byly Bellottovy veduty Varšavy použity jako vodítko při obnově města po 2. světové válce. LV

[Bernardo Bellotto – Wikipedie \(wikipedia.org\)](https://www.wikipedia.org/wiki/Bernardo_Bellotto)

Florence (Piazza della Signoria, 1740)

Pohled na Vídeň od Horního Belvederu (1759/60)

Edwar Lear se narodil 12. května 1812 v Londýně jako 20. potomek, a první syn. Vychován byl svou o 21 let starší sestrou Annou. Od mládí trpěl nepevným zdravím a od sedmi let měl záchvaty epilepsie. Poté, co obchod jeho otce zkrachoval, se musel v patnácti letech se svou sestrou odstěhovat z domova. V devatenácti letech vydal knihu přírodopisných kreseb papoušků. Nejvíce se ale proslavil psaním knížek pro děti. Byl to anglický ilustrátor a spisovatel, který proslul svými básněmi tzv. limeriky. V jeho dvaceti čtyřech letech vydal *A Book of Nonsense (Velká kniha nesmyslů)*. Celkem napsal přes dvě stě limeriků. Zemřel 29. ledna 1888 v San Remu. Anička

[Edward Lear – Wikipedie \(wikipedia.org\)](https://www.wikipedia.org/wiki/Edward_Lear)

Do češtiny se zapsal hlavně díky překladům Antonína Přídala, *Kniha třesků a plesků* (Odeon, Praha 1984), *Velká kniha nesmyslů* (Mladá fronta, Praha 1998), viz například následující limerik:

*Byl jeden dědeček v Szegedu,
který jel na starém medvědu.
Když se ptali: „Kluše?“
Odpověděl suše:
„Je z rodu neklusavých medvědů.“*

Jedna upovídaná žena z Hradce,
říká pořád zase.
„Zase jsem byla u doktora,
pořád dokola, zas a znova!“
To říká ta upovídaná pacientka z Hradce.
(Amálie Pilná)

Také soubor Naplno v rámci výuky tvůrčího psaní vytvářel limeriky. Několik z nich vám nabízíme. Třeba vás inspirují i k vašim pokusům, někoho potěšit nebo si i ulevit. Pokud se do takového psaní pustíte, pošlete nám svoje „nesmysly“...stačí je vhodit do poštovní schránky v přízemí vedle učebny LDO. Když se podepíšete, nebudete litovat!

Jeden dědeček ze Zvole,
pořád jezdí makat na pole,
skládáme spolu básně,
hrajeme šipky, no jasně!
Je to nejlepší děda ze Zvole!
(Anna Břejlová)

A jedna přísná učitelka z Ostrova,
je tichá, jako v noci sova,
má obří brýle
a nevidí nic na desetinu míle!
Ta přísná učitelka z Ostrova.
(Alžběta Moravcová)

Přišli jsme, viděli jsme...

...Jarní koncert...

...a „první várku letošních absolventů“.

...a zvítězili jsme!

Gratulujeme!!! Ve čtvrtek 11. dubna proběhlo v prostorách naší školy krajské kolo kytarové soutěže. ZUŠ Jaroměř reprezentovala v kategorii **0c. Edita Kellerová** a v kategorii **VIII. Matyáš Zika** ze třídy Hany Medkové. Editka si odnesla krásné **3. místo**, pro Matyáše kytarové soutěžení nekončí, jelikož se s umístěním **1. místo s postupem** probojoval do ústředního kola soutěže, které se uskuteční o víkendu 24. – 26. 5. v Mostě. Moc gratulujeme ke skvělému výkonu! Hana Medková

Dívalní setkání, krajské kolo Dětské scény a loutkářské přehlídky, bylo letos úspěšné. Soubor Je to tajný! dostal **Cenu za autorský vklad** do inscenace „Nová metoda“ a **doporučení** na Loutkářskou Chrudim. Souboru Popcorn byla udělena **Cena za kolektivní souhru v čistotě stylu a animaci a dobře zvládnuté loutkářské řemeslo** v inscenaci „Hostinec U Tří“ a **nomince** na Loutkářskou Chrudim. Jé

Do šatny

Moje známá byla včera v divadle a představení bylo tak nudné, že po prvním dějství odešla. Byl z toho děsný skandál! Proč? Hrála hlavní roli.

Do výčepu vejde muž a počítá: Padesát tři, padesát čtyři... Koupí si malé pivo a pokračuje: padesát pět, padesát šest. Rychle ho vypije, zaplatí: Šedesát, šedesát jedna. Hostinský: Co to, prosím vás, počítáte? Sedmdesát jedna, hraju naproti v divadle na trombón a teď mám 126 taktů pauzu. Osmdesát čtyři... na shledanou.

Tamten člověk udělal hodně pro divadlo. Je to herec nebo něco napsal? Ne, vymyslel nešťastivé obaly na bombóny!

Přichází mladý herec do divadla a nese řediteli doporučení: Hraje Hamleta, Radúze a mariáš. To poslední nejlíp.

Proč běhají baletky po špičkách? Aby neprobudily diváky.

Šli jsme do divadla a platila jsem pět set za vstupné! A líbilo se vám to? Líbilo, nelíbilo! Byla jsem tak vzteklá, že ani nevím, co hráli!

Jak jste se s Rudou bavili v divadle, Emilko? Nejdřív dobře, ale pak se začali lidé okolo rozčilovat.

Program multižánrového festivalu Jařinec 2024

pátek 10. 5. altán v Masarykových sadech
17:00 Sborový koncert jaroměřských a josefovských škol
19:00 HLASKontraBAS (koncert)

sobota 11. 5. Bastion IV
10:30 kolektiv TMEL: Neboj, houbo (divadlo)
11:00 až do omrzení Výtvarná dílna a SWAP koutek
14:00 Malý soubor: Čtyřikrát o drakovi (divadlo)
15:00 Postochotnický soubor Jatelinka: Pluto (divadlo)
16:30 Veselé chvíle (koncert)
18:00 Pavel Novotný (autorské čtení)
19:30 Island Mint (koncert)
21:00 Popcorn: Hostinec u tří (divadlo)
22:00 Yamaha Oriental (koncert)

neděle 12. 5. Bastion IV
10:30 Damúza: Uši pro princeznu (divadlo)

Základní umělecká škola F. A. Šporka, Jaroměř, Na Obci 142, 551 01, Jaroměř, tel. 491 812 356
e-mail: info@zus-jaromer.cz, www.zus-jaromer.cz

9. číslo vychází 2. května 2024 se zvoláním: Objevte v sobě imaginaci a staňte se svobodným a tvůrčím!
redakční rada: RU (Radka Ulichová), Viki (Viktorie Ulrychová), VeŠ (Veronika Štursová),
-ALV- (Anna Leopolda Vejvodová), Honza (Barbora Honziková), Anička (Anna Brejlová),
LV (Lukáš Karas), VK (Vlastimil Kovář), foto: archiv ZUŠ, šéfredaktor: Jé (Jarka Holasová)

